

Határtalanul program

EGY NEMZET FIAIKÉNT KÖZÖS ÉRTÉKEINK NYOMÁBAN –
BARANGOLÁS ERDÉLYBEN

2021. szeptember 13-18.

Pályázati azonosító: HAT-20-01-0088

A Kőrösi Körül iskolaújság rendkívüli különszáma – beszámoló a Határtalanul program eseményeiről

HATÁRTALANUL!

Előzetes feladatok

Előkészítő órák, iskolai vetélkedő, múzeumlátogatás

A Határtalanul programhoz kapcsolódóan a tanulmányi kirándulás előtt részt kellett vennünk néhány programon.

Először az előkészítő órákon megismerkedtünk úticélunk, Erdély földrajzával, történelmével, néphagyományaival, erdélyi neves személyek életével. Térképen tanulmányoztuk a kirándulásunk útvonalát, megismerkedtünk azokkal a városokkal, településekkel, természeti képződményekkel, melyeket utunk során felkerestünk.

Kíváncsiságunk egyre erősödött az új ismeretek kapcsán, már alig vártuk, hogy indulhassunk Erdélybe.

Ezután egy iskolai vetélkedőn bizonyíthattuk, hogy nem volt hiábavaló a felkészítésünk, mert rengeteg tudást gyűjtöttünk már tanáraink jóvoltából.

A vetélkedőn remekül teljesítettünk, így már zöld utat kaptunk az utazáshoz.

A program részeként jártunk a szolnoki Damjanich Múzeumban is, ahol a népi életmóddal, hagyományokkal ismerkedtünk meg. A múzeumpedagógus azt kérte tőlünk, ha kint járunk Erdélyben, Székelyföldön, próbáljuk meg összehasonlítani az alföldi nép életét a hegyvidéken élő székelyek életével a múltban és a jelenben is.

Utazásunk előtt még egy vállalásunkat teljesítettük. Adományokat gyűjtöttünk a csíkcsomortáni iskolásoknak és az ott élő Csibész

Alapítványos gyerekeknek. Rengeteg minden gyűlt össze: édesség, ruhák, könyvek, játékok, iskolai felszerelés, tartós élelmiszerek. Nagyon büszkék voltunk, hogy így tudtunk segíteni az ott élő magyar gyerekeknek.

A sok előkészület során már szinte Erdélyben érezhettük magunkat, de azért a személyes élményt már nagyon vártuk. Izgatottan pakoltunk be bőröndjeinkbe a szervezőktől kapott úti leltár segítségével.

Tanulmányi kirándulás

Tanulói beszámolók

Első nap

„Rögtön az iskolakezdés után kiderült, hogy osztályunk idén végre lehetőséget kap Erdélybe utazni, és megnézni annak csodáit. Az utazást megelőző napon nagyon izgultam. Már szinte láttam magam előtt, ahogyan a legjobb barátaim társaságában ülünk a buszon, vagy éppen kirándulunk, és mélyen belélegezzük a friss hegyi levegőt.

Másnap reggel hajnalban indultunk. Nehéz volt elválni anyától, hiszen ez mégis egy egész hetes program. Tudtam, hogy hiányozni fog, de azt is, hogy milyen fantasztikus helyekre fogunk ellátogatni nap mint nap.”(Ember-Kovács Kincső)

„Első nap korán kellett kelni, ami nekem nem az erősségem. Most viszont kipattantam az ágyból pontban hajnali 3:15-kor.

Nagyon izgatott voltam, mert még sosem voltam külföldön. Másrészt pedig nagyon szeretek utazni, és még a barátaim is ott lesznek. Nagymamám kísért ki a buszhoz. Hajnali négy órakor indultunk a hosszú útra.”(Tóth Janka)

„Nagyon boldog voltam reggel, amikor felkeltem, hiszen életemben negyedszerre lépem át az országunk határát, és egy olyan országba utazom, ahol sok magyar lakik.

A buszon hajnalban nem tudott senki se aludni, mert nagy volt az izgalom. Borsnál léptük át a határt, és akkor már biztosak voltunk abban, hogy a határőrség mindent rendben talált. Innen az első állomásunk Királyhágó, Erdély kapuja volt.”(Fehér Péter)

„Az osztályból pár tanulónak lehetősége volt részt venni ebben a programban. Hat napon keresztül ismerkedtünk meg Erdély történelmével, tájaival, és az ott élő székelyek napjaiba tekinthettünk be.

Az utazásra hétfőn hajnalban kellett indulnunk. Személy szerint nem éreztem magam fáradtnak, nem is volt kedvem aludni a buszon. Az ablakon keresztül csodáltam a táj változásait. A Királyhágó fogadott minket először, mint Erdély kapuja. Itt egy rövid időre megálltunk.”(Polgár Orsolya)

„Az első nagyobb megállónk Tordán a sóbánya volt. A bányában szükség volt a pulcsira is, mert ahogy egyre mélyebbre mentünk a hosszú lépcsősoron, a hőmérséklet is hűvösebb lett. Számomra kellemesen hatott ez a hűvös, mert melegem volt. A sós levegő átjárta a légutamat, és tiszta, friss érzést hagyott maga után. Ehhez társult még egy kis sós illat is. A társaság itt is nagyon jókedvű volt, a hangulatra nem volt panasz. Rácsodálkoztunk, hogy mi mindent rejt ez a barlang.”(Nagy Sarolta)

„Kedvencem a Tordai Sóbánya volt. Gyönyörű, csillogó só tárult a szemünk elé. A lábunk alatt és a fejünk felett is só borított mindent. Minden só volt, ahová csak a szem ellátott.”(Szabó Lívia)

„A sóbányában volt egy hatalmas óriáskerék, amelyet mindenki kipróbálhatott. Nekem le kellett győznöm a tériszonyomat, hiszen az óriáskerék eléggé magasra ment. A kör végére már egészen élveztem, sikerült valamelyest leküzdenem a tériszonyomat.”(Ember-Kovács Kincső)

„Az első napon saját szemekkel láthattuk a legendás Tordai-hasadékot. Nagyon sajnáltam, hogy kevés időt tölthettünk ott, mert a táj gyönyörű volt.”(Polgár Orsolya)

„Az első napi programok nagyon tetszettek. Gyönyörű volt a Tordai-hasadék. Sok jó képet készítettünk itt.”(Tóth Janka)

„Még az első napon elmentünk Torockóra is, ahol feltörtek belőlem az emlékek. Körülbelül tíz éve jártam itt utoljára, de mégis kristálytisztán emlékeztem a házakra, a kis forrásra, a kürtőskalács árusra, sőt még a kis játszótérre is. Jó volt oda visszamenni és látni, hogy még mindig olyan gyönyörű minden, mint régen.”(Ember-Kovács Kincső)

„Torockón a Székelykő és a Kissikátor nagyon jellegzetes.”(Fehér Péter)

Második nap

„Második nap izgatottan keltünk ki az ágyból. Nagyenyed, Gyulafehérvár, Segesvár és Fehéregyháza volt az úti cél. Nagyenyed szép kisváros volt. Más hangulatot árasztott, mint az itthoni városok. „(Tóth Janka)

„Másnap bementünk Nagyenyedre, körbe sétáltuk a várat, és bejutottunk a Bethlen Kollégiumba is. Épp tanítás volt már, emiatt nagyon csendben kellett lennünk. Itt koszorút helyeztünk el Kőrösi Csoma Sándor emléktáblájánál, aki iskolánk névadója. Ő ebben az iskolában tanult.”(Fehér Péter)

„Számptalan szép helyen jártunk. Gyulafehérváron a székesegyházban tiszteletünket tettük Hunyadi János, a nagy törökverő, nándorfehérvári győző sírjánál.”(Kovács Erik)

„Valahol Nagyenyed és Gyulafehérvár között a román autópálya közepén 14 éves lettem.” (Fehér Péter)

„Elmentünk Segesvárra, ahol egy nagyon kedves, de annál beszédesebb idegenvezető fogadott minket. Hosszúra nyúlt a városnézés.” (Ember-Kovács Kincső)

„Körbejártuk Segesvár várnegyed részét. Innen szép kilátás nyílt a városra is.”
(Kovács Erik)

„Segesváron nagyon tetszett, hogy itt sűrűn voltak a házak egymásba építve. Az idegenvezető sok érdekes dolgot mondott el a városról, a vár bástyáiról, a híres óratoronyról, a diáklépcsőről.” (Tóth Janka)

„Ezen a napon az utolsó helyszín Fehéregyházán a Petőfi múzeum volt. Megtekintettük a múzeumi kiállítást, és koszorút helyeztünk el az udvaron felállított Petőfi szobornál.” (Kovács Erik)

Késő este értünk a csíksomortáni szállásunkra. Itt kürtőskaláccsal és finom vacsorával fogadtak bennünket.

Harmadik nap

Ismét kezdődött egy új nap programokkal, érdekes látnivalókkal. Utunk először Nyergestetőre vitt, ahol 1849 augusztusában még volt egy csata. Sajnos a védők közül itt mindenki életét vesztette. Hősiességükre emlékeztetnek az itt felállított emlékmű és a kopjafák. Kányádi Sándor írt erről az eseményről egy gyönyörű verset, melyet kedves idegenvezetőnkől meg is hallgattunk.

„Harmadik nap Kézdivásárhelyen jártunk, ahol megnéztük Gábor Áron rézágyújának másolatát és a helyi Céhtörténeti Múzeumot. Ezt követően betértünk a Rigó Jancsi Cukrászdába, ahol Rigó Jancsi nevű süteményt ettem. Nagyon finom volt.” (Kovács Erik)

„Az én kedvenc helyem a Szent Anna-tó volt. Egyszerűen csodálatos és szemképráztató. A csillogó tükörsima vizet erdők sokasága zárta körbe. A látvány, az illatok és a hangok teljesen elvarázsoltak. Az egész helyet meghitt hangulat lengte körbe.” (Nagy Sarolta)

„A Szent Anna-tónál az út mellett egy barnamedvét láttunk. Most láttam először medvét az állatkerten kívül. A Szent Anna-tó vize csak úgy csillogott a rá sütő nap fénye miatt. Egy csodás kis templom is állt a tó közelében. Nagyon jól éreztük itt magunkat.” (Szabó Livia)

„A Szent Anna –tóhoz is elutaztunk, ahol a gyönyörű táj egészen elvarázsolt. Visszafelé jövet – természetesen csak a busz ablakából – egy medvével is találkoztunk, amely az út szélén fekvő lustán figyelte a sok hangos gyereket.” (Ember-Kovács Kincső)

A nap végén ellátogattunk Csíksomlyóra a híres Kegytemplomhoz. Épp mise kezdődött, így csak rövid időre tudtunk bemenni a templomba körülnézni.

Negyedik nap

Ezen a napon először Csíkszereda városába látogattunk el, ahol a Mikó-várat kerestük fel. Ma múzeumként funkcionál ez az épület. Több kiállítása is van a múzeumnak. Mi a történeti és néprajzi kiállítást tekintettük meg.

Ezt követően Madéfalván álltunk meg, és megemlékeztünk a Székely vértanúk emlékművénél. Szomorú esemény helyszíne volt 1764-ben ez a hely. Az erőszakos császári hadseregbe való katonai besorozás elleni tiltakozásként gyűltek össze itt a székely vezetők. Ezt követően a császári hadsereg megtámadta a települést, és sokan meghaltak vagy elmenekültek. Megkoszorúztuk az emlékhelyet, és elénekeltük a székely himnuszt.

Utunk innen egy szép természeti környezetbe vitt.

„A Gyilkos-tónál megkóstolhattuk az egyik jellegzetes ételüket, a parázson sültt miccs nevű kolbászkát. Nagyon ízletes étel.” (Kovács Erik)

„Útközben az idegenvezetőnk elmesélte a Gyilkos-tó legendáját. Érdekes történet.” (Tóth Janka)

„Nagyon szép tájakat láttunk. Nagyon érdekes volt látni, hogy a Békás-szorosnál 200-300 méter magas hegyfalak között sétáltunk. Számomra az is elképzelhetetlen volt, hogy a nagyon keskeny meredek hegyoldalon hogyan állt meg a fenyőfa. „ (Karácsony Zsombor)

„A Békás-szorosban való séta közben nem tudtam megszólalni az elem táruló látványtól. A kirándulás alatt itt éreztem magam a legjobban, mert a sok buszozás után jólesett ezen a fantasztikus helyen gyalogolni. Másfél kilométert tettünk meg itt.” (Pónusz Szabolcs)

„Rengeteg jó programon vehettünk még részt. Ilyen volt például a kürtőskalács-sütés is a Csibész Alapítvány által támogatott gyerekekkel együtt. Nagy öröm volt látni, hogy a kicsik mennyire örülnek az ajándékoknak. Felvidítottak és boldogsággal töltött el az ő örömük. Később jól szórakoztunk a nagyobb gyerekekkel is, sokat beszélgettünk.” (Nagy Sarolta)

„A szállásunkon találkozhattunk az ottani gyerekekkel és este sokat beszélgethettünk velük, így sok mindent megtudtunk róluk. Az esti programhoz tartozott a kürtőskalács-sütés is, melyet egy ott élő család mutatott be. Érdekes volt látni, hogyan is készül ez a finomság. Utána jól belaktunk belőle.” (Karácsony Zsombor)

„A másik kedvenc programom az volt, amikor a Csibész Alapítvány házában élő gyerekekkel találkoztunk. Szerezhettünk új barátokat. Jól szórakoztunk együtt, beszélgettünk, érdekes dolgokat tudtunk meg egymásról. Nagyon jó csapatépítő programokon vehettünk részt.” (Szabó Livia)

Ötödik nap

Már az ötödik napnál tartottunk, de még ez a nap is tele volt hihetetlen élményekkel.

„A programok nagyon izgalmasak és sokszínűek voltak. Nekem az egyik kedvencem a bobozás lett. A Gyimesben, egy gyönyörű helyen alakították ki az egész bobb pályát.” (Pomázi Tilda)

„A kedvenc programom a bobozás volt. A legjobb barátommal, Bojszival élhettem át ezt az élményt. Felfelé lassan mentünk, és az eső is esni kezdett. Lefelé menet nagyon gyorsan suhantunk, és mire leértünk, az eső is elállt.”
(Szabó Lívია)

„A legjobban a bobozás tetszett. Háromszor csúsztam le a hosszú pályán. Időnként olyan gyorsan mentem, hogy azt hittem kiesek a bobból, de szerencsére be voltam kötve.” (Kovács Erik)

„Személyes kedvencem a bobozás volt, tudniillik életemben először csúsztam le vele. Hideg, esős nap volt, kicsit fáztam is, de szerintem inkább az izgalomtól remegtem. Jankával indultam, aki még szintén nem járt ilyen helyen. Sikítva száguldottunk végig a pályán. Emlékezetes percek voltak.” (Ember-Kovács Kincső)

„Pénteken bobozni ment a csapat. Félttem, mivel én még sosem próbáltam. Egy hatalmas dombról suhantunk lefelé. Utána kétszer is mentem, mert eszméletlenül jó volt. Az idő ugyan nem kedvezett, de ennek ellenére mindenki nagyon élvezte ezt a programot.” (Tóth Janka)

Következő helyszín Gyimesbükk, az ezeréves határ volt. Régen itt volt Magyarország határa. Megőrizték és felújították a vasúti őrházat, és itt található a „Rákóczi-vár” is, melyhez hosszú, meredek lépcsősor vezet fel.

Késő délután a helyi iskolásokkal találkoztunk. Meghívtak bennünket a felső tagozatos hetedik- és nyolcadik osztályosok egy közös programra a csíkdelnei kultúrházba. Ők egy táncházzal fogadtak bennünket, mi pedig egy kis bemutatót tartottunk a balett- és néptáncstudásunkról. Ezután közösen készítettünk egy emlékkarkötőt, hogy ha arra ránézünk, mindenképp eszünkbe jusson ez a nap. Vidáman telt el a délután, érdekes volt a táncház. Új helyi táncokat tanultunk.

Hatodik nap

Elérkezett az utolsó napunk Erdélyben.

Izgatottan pakoltuk be a buszba a bőröndjeinket, és elbúcsúztunk kedves vendéglátóinktól is. Szívesen maradtunk volna, de már a honvágyunk kezdett hazahúzni.

„Először Szejkefürdőre utaztunk, ahol a Mini Erdély Parkot tekintettük meg. Itt találhatóak makett formában Erdély nevezetes épületei. Sétánk során megkerestük azokat a makett épületeket, ahol utunk során mi is jártunk.,,
(Kovács Erik)

Szejkefürdőn található Orbán Balázs sírja is, aki híres néprajzkutató, író volt, és Erdélyről írt egy bemutató könyvet. Ebben leírja és bemutatja Erdély földrajzi, néprajzi, történelmi múltját. Ő itt élt Szejkefürdőn. Tiszteletünket tettük a sírjánál, és mécsest is gyűjtöttünk emlékezetül. A sírhoz vezető úton régi székelykapuk állnak, melyek közül az utolsó Orbán Balázsé volt.

Erdélyi utazásunk utolsó programja Farkaslakán volt, ahol Tamási Áronról emlékeztünk meg a sírjánál. Ő írta az Ábel a rengetegben című regényt, melyet már a nyáron elolvastunk. Magyarórákon még biztos beszélünk majd róla. Itt is gyűjtöttünk mécsest, majd indultunk hazafelé, a mi kis hazánk, Magyarország felé.

Utószó

Néhány gondolat még a programhoz.

„Csíksomortánban a Szellő Szálló, ahol négy éjszakát töltöttünk, nagyon tetszett. Szép rendezett volt az udvara, modern bútorzatúak a szobák, kellemes, otthonos az ebédlője. Itt nagyon jól éreztem magam.” (Pónusz Szabolcs)

„Erdélyben leginkább a táj fogott meg. Csak káprázott a szemem a dombok, hegyek látványától. A dombok, hegyek alkotta medencék szó szerint körül ölelték a buszt. Még ilyen tájat nem láttam. Később mintha a felhők közt gurultunk volna járművünkkel, de egyszer csak véget ért a bódulat. Megérkeztünk a szállásra.” (Debreczeni Botond)

„Valójában nekem az ottani emberek kedvessége tetszett legjobban.” (Kovács Erik)

„Erdélyben több szép helyen jártunk, ahol nyugalom és csönd volt. Rossz volt belegondolni, hogy ezek mind Magyarországnak voltak a részei.” (Karácsony Zsombor)

„Mindannyiunkat meglepett a hír, hogy megvalósulhat ez az út, de persze nagyon örültünk.

Az egész út egy izgalmas kaland volt, hihetetlenül élveztem. Az összes napnak megvolt a maga varázsa. Erdély az egyik leggyönyörűbb hely, ahol valaha jártam. A társaság is jó volt, csak úgy, mint a hangulat. Érdekes programok, közös beszélgetések, a csodás táj felejthetetlen élményt jelentettek. Az ételek finomak voltak, a szállásunk tökéletes, a szobatársaimmal is jól kijöttünk. Kedvelem őket, így az esték is mindig élvezetesek voltak. Sokat beszélgettünk, így még jobban megismertük egymást.

Összefoglalva ez egy rendkívüli élmény volt, és nagyon örülök, hogy a részese lehettem.” (Péter Adél)

„A társaság egész jó volt, így tudtam új kapcsolatokat kialakítani. Emellett gyönyörű természeti képződményeket is láttunk. A busz ablakán bámultuk azt a sok szép erdélyi tájat, amelyet eddig csak képeken láttunk. A szálláson is mindenki jól érezte magát. Sokat beszélgettünk, cseverésztünk és megnyíltunk egymás előtt. Minden adandó alkalommal nevettünk, ha valaki vicces dolgokat mondott. A tízórás takarodót sem tudtuk betartani, mert nem tudtunk aludni, annyi megbeszélőnivalónk volt.

Az ottani ételek nagyon ízlettek. A szálláson lévő dolgozók, a konyhásnénik, az idegenvezetőnk mindig kedvesen bántak velünk. A kirándulás alatt nagyon sok mindent tanultunk Erdélyről és az ottani szokásokról. Rossz belegondolni abba, hogy mindez régen Magyarországhoz tartozott.

Ez a kirándulás nekem nagyon tetszett. Nem gondoltam volna, hogy ennyire fogom élvezni. Mindenesetre ez egy pompás emlék lesz számomra.” (Bodrogi Zóra Vita)

„Véleményem szerint nagyon jó volt ez a kirándulás. Egy hétig voltunk Erdélyben, és sok új dologgal ismerkedhettünk meg. Minden nap szebbnél szebb helyeket látogattunk meg, és közben gyarapodott tudásunk Erdéllyel kapcsolatban. Betekinthettünk az ottani kultúrába, ismerkedtünk milyen is ott az élet. Az is jó volt, hogy a kirándulás közben új emberekkel tudtunk összebarátkozni az évfolyamból.” (Pomázi Tilda)

„Nekem nagyon tetszett ez az utazás, és máskor is szívesen visszamennék.” (Biri Benigna)

„Legalább még egyszer az életemben szeretnék újra elutazni Erdélybe.” (Polgár Orsolya)

„Szívesen maradtam volna még legalább egy hetet. Összességében nekem nagyon izgalmas, élménydús volt. Életemben először jártam külföldön.” (Bíró Bálint)

„Sajnáltuk, hogy haza kell jönnünk, de mindenkinek volt egy kicsi honvágya már. „ (Tóth Janka)

